

Страни в главното производство

Жалбоподател в производството по ревизионно обжалване: Bundesrepublik Deutschland

Ответник в производството по ревизионно обжалване: GS, представляван от родителите

При участието на: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 5, първа част на изречението, букви а) и б) от Директива 2008/115/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че без изключение не допуска законосъобразността на съпътстващо отхвърлянето на молбата за международна закрила решение за връщане, което е издадено срещу малолетен или непълнолетен гражданин на трета страна и с което се определя срок за доброволното му напускане от 30 дни от датата на влизане в сила, ако поради съображения от правен характер за неопределен период от време никой от родителите не може да бъде върнат в страна, посочена в член 3, точка 3 от Директива 2008/115/ЕО, и следователно от малолетното или непълнолетно лице не може да се очаква да напусне държавата членка, тъй като семейният му живот подлежи на закрила (член 7 и член 24, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽²⁾), член 8 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи), или е достатъчно висшите интереси на детето и семейният живот по смисъла на член 5, първа част на изречението, букви а) и б) от Директива 2008/115/ЕО да се вземат предвид въз основа на национална правна уредба чрез спиране на изпълнението на мярката по извеждане след издаването на решението за връщане?

⁽¹⁾ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98).

⁽²⁾ ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.

**Жалба, подадена на 9 август 2022 г. от Aeris Invest Sàrl срещу решението, постановено от Общия
съд (трети разширен състав) на 1 юни 2022 г. по дело T-628/17, Aeris Invest/Комисия и ЕСП**

(Дело С-535/22 Р)

(2022/С 380/09)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Aeris Invest Sàrl (представител: R. Vallina Hoset, E. Galán Burgos и M. Varela Suárez, abogados)

Други страни в производството: Европейска комисия, Единен съвет за реструктуриране (ЕСП), Кралство Испания, Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз, Banco Santander, SA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- (i) главно да се отмени решението на трети разширен състав на Общия съд от 1 юни 2022 г., Aeris Invest/Комисия и ЕСП, T-628/17, EU:T:2022:315, и в резултат от това:

— да отмени Решение SRB/EES/2017/08 на Единния съвет за реструктуриране от 7 юни 2017 г. относно приемането на схема за реструктуриране на Banco Popular Español, S.A.,

— да отмени Решение UE/2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 г., с което се одобрява схемата за реструктуриране на Banco Popular Español, S.A.,

— да обяви за неприложими членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 ⁽¹⁾, в съответствие с член 277 ДФЕС.

- (ii) да осъди Комисията и Единния съвет за реструктуриране да платят съдебните разноски в производствата пред двете инстанции.

(iii) при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да върне делото на Общия съд, като в този случай не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква осем основания в подкрепа на жалбата си срещу обжалваното решение.

В рамките на първото основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) и член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“), тъй като в обжалваното решение се приема, че мотивите на Решението за реструктуриране са били достатъчни и че не са били противоречиви.

В рамките на второто основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава член 47 от Хартата, тъй като в него се приема: (i) че жалбоподателят е трето лице, (ii) че е обоснована конфиденциалността на Решението за реструктуриране, както и на Оценка 1 и Оценка 2, (iii) че мотивите могат да бъдат оповестени след подаване на жалбата и (iv) че пълният текст на Решението за реструктуриране е ирелевантен за разрешаване на спора.

В рамките на третото основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава член 18 от Регламент 806/2014 (Регламент за Единния механизъм за реструктуриране, наричан по-нататък „РЕМП“), задължението за полагане на дължима грижа и член 296 ДФЕС, тъй като не са били взети предвид релевантни елементи и са съществували алтернативни решения.

В рамките на четвъртото основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение е опорочено от грешка при прилагане на правото, и по-специално при прилагане на членове 14 и 20 от РЕМП, на задължението за полагане на дължима грижа и на член 296 ДФЕС, тъй като (i) постигането на максимална продажна цена е свързано с принципите на конкуренция и прозрачност, (ii) производството не отговаря на установените изисквания и (iii) във всички случаи общественят интерес не обосновава нарушение на член 14 от РЕМП.

В рамките на четвъртото основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава задължението за полагане на дължима грижа, член 17 от Хартата, член 14 от РЕМП и правото на защита, тъй като: (i) в него жалбоподателят е упрекат, че не е доказал по какъв начин как са били постигнати целите на реструктурирането при положение, че посочените цели са били поверителни, (ii) Единният съвет за реструктуриране не се е подготвил по адекватен начин и (iii) реструктурирането е било непропорционално, тъй като банката е била платежоспособна.

В рамките на шестото основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава член 47 от Хартата, член 6 от Конвенцията и принципа на състезателното начало, тъй като: (i) документите, поискани Общия съд с Определение от 12 май 2021 г., не са били предоставени на жалбоподателя, (ii) отказано е събирането на доказателства, необходими за упражняване на правото на защита и (iii) на жалбоподателя не е било позволено да получи достъп и да изрази становище по документите, на които се основават доводите на ответниците.

В рамките на седмото основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава правото на собственост, като в него не е уважено повдигнатото от жалбоподателя възражение за незаконосъобразност, тъй като: (i) е налице намеса в правото на собственост; (ii) изплащането на капитала на платежоспособна банка противоречи на изискването за необходимост и на забраната за произвол, (iii) изплащането на дълга и на капитала на платежоспособна банка е непропорционално и (iv) не е налице адекватна компенсация.

В рамките на осмото основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава членове 17 и 52 от Хартата и член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз, тъй като (i) в рамките на понятието за намеса в правото на собственост не се анализира въпросът какво е било производството и дали мярката е била произволна и (ii) не е била предоставена адекватна компенсация.

(¹) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014, р. 1).